

til en Indstilling eller paa Grundlag af en Indstilling, som kommer fra en underordnet Autoritet, og det har jeg dog ikke hørt, at man hidtil har gjort gjældende med nogen Styrke, at det skulde være saa fordærligt for Ansvarssølelsen hos den, der foretager Udnævnelsen, eller at han i Reglen skulde være saa generet af Indstillingen, at han paa Grund af den ikke skulde turde følge sin egen Overbevisning. Jeg tror derfor, at de Ulemper man mener, skulde komme af, at der gives de kommunale Raad Anledning til at yttre sig, ere meget overdrevne, og jeg kan paa den anden Side heller ikke være med til at indrømme, at der slet ikke skulde være noget Nyttigt eller noget Godt ved, at de kommunale Raad have denne Afgang til at yttre sig, thi jeg synes ikke, at det ligger saa overmaade fjernt, at Politimesteren mangler fornødent Kjendskab til dem, der have meldt sig, saa at altsaa i den Henseende de kommunale Raads Indstilling, som maa forudsættes at være gjort efter bedste Overbevisning, virkelig kan være ham veiledende og være ham til nogen Nytte. Hvad angaar det Spørgsmaal helt og holdent at lægge Udnævnelsesretten over til de kommunale Raad, da skal jeg blot foreløbig herom bemærke, at der jo ikke foreligger noget Vædringsforslag i den Retning, saa at det paa en vis Maade kan siges ikke at ligge for her. Men jeg kan dog ikke se rettere, end at det vilde være Noget, der laa temmeligt fjernt for de kommunale Raad at have denne Udnævnelsesret, netop fordi det her jo meget ofte vil komme an paa, hvad der overhovedet er Politiet bekendt om de Paagjældende. Det kan nok være, at Forholdet i den Henseende vil stille sig noget forskjelligt; men det er indlysende, at i de store Byer, f. Ex. Kjøbenhavn — og det gjælder vel ogsaa om enkelte af de større Kjøbstæder — vil det let kunne hænde, at det kommunale Raad ikke veed Noget om de Folk, som der er Tale om at vælge imellem. Man kan vel ogsaa sige, at det for Kjøbstædernes Vedkommende vil være Reglen. Har derimod Politiet denne Myndighed, saa veed det enten i Forveien Noget om disse Folk eller har i alt Fald Midler til at skaffe sig Oplysninger om dem, hvilket de kommunale Raad paa ingen Maade have i samme Grad. Hvad angaar Spørgsmaalet om Fæstemændenes Affattelse, da skal jeg gjøre den samme Bemærkning, som jeg nylig gjorde, at der ikke foreligger Vædringsforslag i den Retning, og den hele Diskussion ligger forsaavidt noget fjernere. Men jeg skal dog sige, at, hvorvel det ganske vist maa anses for mest betryggende fra et Politistand-

punkt, at Politimesteren har Retten helt og holdent til at entledige dem, hvad ogsaa det oprindelige Lovforslag indeholdt, saa finder jeg dog, at den Ordning, som det foreliggende Lovforslag overensstemmende med, hvad der i forrige ordentlige Samling blev vedtaget i det andet Thing, foreslaar, i alt Fald er at foretrække for en saadan Ordning, hvorefter Affattelsesretten helt og holdent er hos de kommunale Raad. Jeg tror, at der er noget for Politihensyn langt mere Tilfredsstillende i den Ordning, som indeholdes i Lovforslaget, og jeg skal i den Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa den ganske simple, praktiske Ting, at disse kommunale Raad, nemlig Amtsaadene, træde temmelig sjældent sammen. Der er ikke saa korte Mellemrum mellem deres Sammentræden, ofte et Par Maanedes, og dersom Retten til at forbyde en uskikkelig Fæstemands Udvælsen af hans Funktion kun skulde være hos vedkommende kommunale Forsamling, vilde deraf blandt Andet kunne følge, at man var nødt til at finde sig i en saadan Mand i en forholdsvis ikke ganske kort Tid, i hvilken han vilde kunne gjøre ikke saa lidt Ulykke, navnlig paa visse Eder af Mæret. Derfor anser jeg det for at være af ikke ringe Vigtighed, at der kan skrides hurtigt ind mod den Paagjældende og det kan kun siges derved, at Retten til at skride ind er hos Politimesteren. Dertil kommer ogsaa den Betragtning, at denne Ret for Politimesteren til strax at forbyde Udvælsen af Fæstemandsforretningerne, selv om hans Dekret senere vil kunne forandres af vedkommende kommunale Raad, i og for sig er en Myndighed af ikke ringe Betydning for Fæstemanden; thi allerede det at være i længere Tid, om ikke definitivt, afflaaren fra Udvælsen af Forretningerne er i og for sig et Onde af ikke ringe Betydning, og Frygten for det vil sikkert nok spille en Rolle i Henseende til Spørgsmaalet om, hvilket Tryk Politiet kan udøve paa Fæstemændene. — De andre Vædringsforslag, som foreligger under dette Afsnit, tillader jeg mig at betegne som foreløbig havende mindre Betydning; jeg skal imidlertid for Fuldstændighedens Skyld udtale mig om dem. Jeg tror saaledes, at Vædringsforslaget under Nr. 2 kan man neppe fra nogen Side have Noget imod, og jeg for min Part kan tillade dets Vedtagelse. Jeg finder nemlig, at det kan være ganske henfigtsmæssigt, at der i Lovten findes en udtrykkelig Udtalelse om, hvilken de nuværende Fæstemænds Stilling er, og det er jo derom, Vædringsforslaget har til Hensigt at give en Regel. Vædringsforslaget under Nr. 3 er